

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/32/2013
Identifikačné číslo spisu:	7111218884
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7111218884.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobkyne: Ing. Amália Miškovičová - MEDION, miesto podnikania Bauerova 1206/5, Košice, právne zastúpená JUDr. Alenou Rudohradskou, advokátkou, Moldavská 8, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/9220-46695/2011/999608-r zo dňa 20. apríla 2011, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/101/2011-88 zo dňa 13. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/101/2011-88 zo dňa 13. decembra 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/9220-46695/2011/999608-r dňa 20.04.2011 a nepriznal jej náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice II č. 696/230/72454/10/Pie zo dňa 13.12.2010, ktorým bol žalobkyni vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej aj DPH) za zdaňovacie obdobie marec 2007 v sume 19.017,55 € podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.).

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že správca dane zabezpečil a vykonal dôkazy v súlade so zákonom, ktoré ho oprávnené viedli k názoru, že k reálnemu uskutočneniu dodania tovaru, ktorý bol

vyfakturovaný na faktúre č. 200703007 zo dňa 23.03.2007 nedošlo. Platiteľ dane pri uplatňovaní svojho nároku na odpočítanie dane musí jednoznačne deklarovať voči správcovi dane, že tovar alebo služba mu bola skutočne dodaná od konkrétne označeného platiteľa dane z pridanej hodnoty, tzn. musí byť preukázaná existencia obojsmerného účtovného, daňového a právneho vzťahu medzi dodávateľom a nadobúdateľom tovaru tak, ako to predpokladá zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len zákon č. 222/2004 Z.z.). Pri dodávke tovarov a služieb ako charakteristické sprievodné znaky prevažujú dôveryhodné záznamy osvedčujúce prevzatie konkrétnych tovarov a služieb na obidvoch stranách (napr. formou rôznych zápisníc, protokolov, preberacích listov a pod.) Uvedené skutočnosti totiž nie je možné preukázať iba predložením faktúry, nakoľko táto sama o sebe bez preverenia reálneho uskutočnenia dodania tovaru alebo služby nemá dostatočnú právnu silu na preukázanie zdaniteľného plnenia. V prípade existencie dôvodných pochybností je povinnosťou daňového subjektu predložiť také doklady od svojho zmluvného partnera preukazujúce v prospech kontrolovaného subjektu skutočnosť, že zdaniteľný obchod bol aj reálne uskutočnený. Žalobkyňa obmedzila svoje tvrdenia len na také, ktorých pravdivosť nijakým spôsobom hodnoverne nepreukázala, a teda nesplnila podmienky pre odpočítanie dane podľa § 49 až § 51 zákona č. 222/2004 Z.z.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedla, že žalobkyňa mala nakúpené hranoly a rezivo, základ dane 2.871.806,70 Sk s 19% sadzbou DPH. Konateľ spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o., Ing. Jaroslav Pípta potvrdil, že predmetný tovar sa nachádzal na sklade spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o., prepravu tovaru zabezpečovala spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., formou spätnej výťáže bezodplatne. Predložil rámcovú zmluvu o spolupráci zo dňa 02.01.2007 o zabezpečení prepravy nákladu, spracovaní a predkladaní všetkých dokladov spojených s prepravou tovaru a zmluvu o preprave zo dňa 27.04.2007 o vykonaní prepravy z dohodnutého miesta odoslania do dohodnutého miesta určenia uzatvorenú s V. M., STANDART TRANZ, Kladzany 200. Pri vykonávaní miestneho zisťovania u daňového subjektu ORCUS MAG, s.r.o., bolo zistené väčšie množstvo dreva, ktoré nebolo označené, preto nebolo možné zistiť, či ide o tovar dodaný na základe predmetnej faktúry. Prepravu tovaru na základe faktúry č. 270100013 zabezpečovala V. M., STANDART TRANS Kladzany a pri miestnom zisťovaní potvrdila, že v apríli vykonala prepravu dreva z Medzeva, avšak faktúry neboli vystavené z dôvodu, že spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., pre ňu poskytuje parkovacie priestory pre motorové vozidlá SCANIA, IVECO s prívesmi a v závere roka si vzájomne započítavajú prepravné úkony so službami za parkovanie. Zo záznamu o prevádzke vozidla nákladnej dopravy č. 531740 zo dňa 12.04.2007 na vozidlo evidenčné číslo (ďalej len EČ) X. a prípojné vozidlo EČ X. č. XXXXXX. zo dňa 16.04.2007 na to isté vozidlo + náves, vyvodila, že išlo o dve jazdy na trase Kladzany-Medzev-Sobrance. Vodič L. F. potvrdil, že vykonával prepravu tovaru pre spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o. z Medzeva do Sobraniec.

Správca dane, ako aj žalovaný vyhodnotili sporné skutočnosti a uviedli, že dodávateľ Medzevská drevárska fabrika, spol. s r.o., má záúčtovanú faktúru č. 200703007 za predaj hranolov a reziva žalobkyni ako daňovému subjektu. Z tejto faktúry bola priznaná a odvedená daň z pridanej hodnoty za mesiac marec 2007, avšak žalobkyňa nepreukázala, že prevzala hranoly a rezivo od dodávateľa Medzevská drevárska fabrika, spol. s r.o., keďže správca dane preukázal, že prepravu tovaru z Medzeva do Sobraniec, ktorú mal podľa zistení zabezpečiť odberateľ spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., sa neuskutočnila. Žalobkyňa však trvá na svojom stanovisku, že k preprave tovaru došlo a zabezpečovala ju V. M., STANDART TRANS, Kladzany, ktorá vykonávala prepravu pre spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., v apríli z Medzeva do Sobraniec, pričom faktúru nevystavila pre spoločnosť z dôvodu, že táto spoločnosť jej poskytuje parkovacie priestory pre motorové vozidlá SCANIA, IVECO s prívesom a záverom roka si vzájomne započítavajú prepravné úkony so službami za parkovanie.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že sa pridrža svojho stanoviska k žalobe č. I/223/17876-95435/2011 zo dňa 12.10.2011, v ktorom sa vyjadril k námietke spôsobu prepravy dodaného tovaru, ako aj k ostatným námietkam poukazujúcim na nesprávne posúdenie skutkového stavu správcom dane.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že u žalobkyne bola vykonaná opakovaná daňová kontrola DPH za zdaňovacie obdobie marec 2007, o výsledku ktorej bol vyhotovený protokol č. 696/320/65223/2010/Han zo dňa 26.10.2010, ktorý bol so žalobkyňou prerokovaný dňa 06.12.2010. Na základe zistených výsledkov Daňový úrad Košice II vyrubil žalobkyni dodatočným platobným výmerom č. 696/230/72454/10/Pie zo dňa 13.12.2010 daň v sume 19.017,55 €. Žalobkyňa si v zdaňovacom období marec 2007 uplatnila nárok na odpočítanie DPH z faktúry č. 200703007 zo dňa 23.03.2007, ktorú vystavil dodávateľ Medzevská drevárska fabrika, spol. s r.o., za nákup dubových hranolov sušených a reziva. Pokusy o preverenie uskutočnenia zdaniteľného obchodu na základe faktúry č. 200703007 zo dňa 23.03.2007 pomocou miestneho zisťovania u spoločnosti Medzevská drevárska fabrika, spol. s r.o. boli neúspešné, o čom bol spísaný úradný záznam zo dňa 03.07.2007.

Dňa 01.02.2008 predložila konateľka tejto spoločnosti požadované účtovné a daňové doklady správcovi dane, z ktorých bolo zistené, že Medzevská drevárska fabrika, spol. s r.o., v období január, február a marec 2007 nakupovala guľatinu a rezivo od viacerých dodávateľov, najväčšie množstvo od dodávateľa Obecný podnik lesov Výšný Medzev. Väčšie množstvo dreva vykazovala aj v inventúrnom súpise zásob k 31.12.2006. Preverovanú faktúru č. 200703007 mala zaúčtovanú v účtovníctve, uvedenú v záznamoch DPH, DPH bola priznaná a odvedená v zdaňovacom období marec 2007. Žalobkyňa predala nakúpené hranoly a rezivo spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o., na základe faktúry č. 2701000013 zo dňa 27.04.2007. Na základe preverovania u spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o., bolo zistené, že táto spoločnosť má predmetnú faktúru zaúčtovanú v mesiaci apríl 2007 a platiteľ si z nej uplatnil odpočítanie dane v sume 545.643,-Sk. Podľa vyjadrení konateľa spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o., Ing. Jaroslava Píptu sa tovar nachádzal na skladoch v priestoroch spoločnosti. Prepravu zabezpečovala spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., a to formou spätnej výťažky bezodplatne na nákladnom motorovom vozidle VOLVO FH 12 + náves. Tovar bol naložený v Medzeve a preprava bola vykonaná pomocou V. M., STANDART TRANS na základe rámcovej zmluvy o spolupráci zo dňa 02.01.2007 o zabezpečení prepravy nákladu, spracúvaní a predkladaní všetkých dokladov spojených s prepravou tovaru a zmluvy o preprave zo dňa 27.04.2007 o vykonaní prepravy tovaru. Dňa 10.07.2007 bolo vykonané miestne zisťovanie u spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o., kde bolo zistené väčšie množstvo neoznačeného dreva, teda nebolo možné určiť, či ide o dodaný tovar na základe faktúry č. 2701000013 zo dňa 27.04.2007. V. M., STANDART TRANS vykonala v apríli pre spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., prepravu dreva z Medzeva. Faktúra však nebola vystavená, keďže predmetná spoločnosť pre ňu poskytuje parkovacie priestory pre motorové vozidlá SCANIA, IVECO a príves. Po vykonaní šetrenia prepravy hranolov a reziva pre spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., boli zistené určité nezrovnalosti v preprave. Preprava predmetného tovaru mala byť uskutočnená v dňoch 12.04.2007 a 16.04.2007 z areálu spoločnosti Medzevská drevárska fabrika, spol. s r.o., ktorú zabezpečoval odberateľ ORCUS MAG, s.r.o., prostredníctvom prepravcu V. M. STANDART TRANS. V dňoch 11.04. a 12.04.2007 bola vozidlom EČ X. a návesu uskutočnená preprava tovaru - plechov z Veľkých Kapušian do Liskovca u Fridku Místku. Podľa záznamov uskutočnil prepravu L. F.. Táto preprava je deklarovaná aj Medzinárodným nákladným listom č. SK2718614. V dňoch od 12.04.2007 - 17.04.2007 bola podľa záznamov

uskutočnená preprava tovaru z Čiernej nad Tisou do Dnepropetrovska, ktorú uskutočnil tiež vodič F., vozidlom EČ X. SCANIA s návesom EČ X., ktoré sú uvedené aj na CMR č. SK2710607. Preprava bola vyfakturovaná faktúrou č. 24/2007 pre spoločnosť OO ENERGIA DNEPR.

Pani V. M. predložila záznam o prevádzke vozidla nákladnej dopravy č. 531740 zo dňa 12.04.2007 na vozidlo EČ X. a prípojné vozidlo EČ X. a záznam č. 531741 zo dňa 16.04.2007 na to isté vozidlo + náves. V oboch prípadoch išlo o dve jazdy na trase Kladzany - Medzev - Sobrance a späť. Vodič F. má v záznamoch zo dňa 12.04.2007 uvedený začiatok výkonu prepravy o 4:30 hod a koniec o 18:15 hod. a dňa 16.04.2007 je začiatok prepravy o 4:30 hod. a koniec o 17:30 hod. Zo zistení správcu dane však vyplynulo, že v dňoch 11.04. a 12.04.2007 bola na vozidle EČ X. a návesu vykonaná preprava tovaru - plechov z Veľkých Kapušian do Liskovca u Frýdku Místku, ktorú mal uskutočniť tiež L. F.. V dňoch 12.04.2007 až 17.04.2007 bola uskutočnená preprava tovaru z Čiernej nad Tisou do Dnepropetrovska. V. M. uviedla, že omylom do záznamov o preprave uviedla pána F., prepravu mal podľa nej uskutočniť pán O.. Podľa vyjadrení pána O. do zápisnice zo dňa 21.04.2008 mal nakladať plech vo Veľkých Kapušianoch, ktorý mal odvieť do Čiech, ale v Čadci sa mu pokazil náves a zavolať pána F., ktorý pokračoval v ceste. Pán O. tiež uviedol, že tovar na Ukrajinu prepravoval pán F. vozidlom EČ X., ktoré sa však na colnici pokazilo, a preto ďalej pokračoval vozidlom EČ X.

Pri miestnom zisťovaní dňa 10.07.2007 u daňového subjektu ORCUS MAG, s.r.o., bolo na sklade zistené väčšie množstvo dreva, ktoré nebolo označené, a preto nebolo možné určiť, či ide o tovar dodaný na základe faktúry č. 270100013 zo dňa 27.04.2007. Konateľ spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o., nevedel predložiť skladové karty a ani skladovú evidenciu dreva.

Z uvedených skutočností vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala prevzatie predmetného tovaru od dodávateľa Medzevská drevárska fabrika, spol. s r.o., keďže správca dane pri kontrole zistil, že v časoch, kedy malo dôjsť k preprave predmetného tovaru sa uskutočnila preprava iného tovaru do Českej republiky a na Ukrajinu, pričom tieto prepravné úkony boli riadne vyfakturované. Rovnako aj pri kontrole u ORCUS MAG, s.r.o., bolo zistené väčšie množstvo dreva, ktoré bolo neoznačené, a tak nebolo možné presne určiť, či ide o dodaný tovar. Spoločnosť ORCUS MAG, s.r.o., nevedela preukázať prevzatie tovaru, nemala ho zaevidovaný na skladových kartách a nepredložila žiadny iný dôkaz, že tento tovar má, alebo ho použila v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou.

Z uvedeného vyplýva, že v rámci administratívneho konania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie prostredníctvom výsluchu svedkov, predloženia listín a pod. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne popísal skutkový stav, ako vyplynul z administratívneho spisu. Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň (§ 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).

Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo (§ 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.).

Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (§ 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb.).

Podľa § 29 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na

správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

- a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,
- b) ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12,
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,
- d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon č. 511/1992 Zb. obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie (§ 29 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb.). Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov (§ 29 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2Sžf/4/2009 z 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona č. 222/2004 Z.z.). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov

predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený“.

Najvyšší súd sa preto stotožnil s názorom krajského súdu, že žalobkyňa v konaní nepreukázala vecnú súvislosť dodania a použitia predmetného tovaru a služieb a nepreukázala ani to, že dodania predmetného tovaru boli uskutočnené tak, ako to deklarovala. Teda, že preprava mala byť zabezpečená spoločnosťou ORCUS MAG, s.r.o., prostredníctvom dopravcu SRANDART TRANS, V. M. a tovar mal byť potom uskladnený v priestoroch spoločnosti ORCUS MAG, s.r.o.,. Výpovede svedkov rovnako nepreukázali realitu tvrdených skutočností, keďže vodiči a motorové vozidlá, ktorými mala byť uskutočnená preprava predmetného tovaru sa nachádzali mimo územia Slovenskej republiky, a teda nemohla byť v tom istom čase zároveň uskutočnená aj preprava predmetného tovaru žalobkyne.

Podmienky uvedené v § 49 a nasl. (odpočítanie dane) zákona č. 222/2004 Z.z. sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže zákon to neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje pre ľahkú zneužitelnosť, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Odpočet DPH si žalobkyňa sama uplatnila, preto je povinná uchovávať a následne preukázať všetky doklady, ktoré preukazujú reálne uskutočnenie skutočností, uvedených na faktúrach.

Žalobkyňa neuniesla ani v administratívnom ani v súdnom konaní dôkazné bremeno a nebolo možné súhlasiť ani s jej opakovanými odvolacími námietkami, keď neuviedla žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa daňové orgány nevysporiadali. Dôkazné bremeno spočíva na daňovom subjekte a dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Aj keď faktúry obsahujú po formálnej stránke všetky predpísané náležitosti, pre daňové účely musia byť skutočnosti na nich deklarované aj preukázateľné inými dôkazmi.

Jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti, ktorá pre správcu dane v daňovom konaní ustanovuje povinnosť postupovať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb.). V zmysle zásady súčinnosti (§ 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.) správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi. Pre daňovú kontrolu a daňové konanie je jednou z najvýznamnejších zásad tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.), podľa ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Zásada rovnosti (§ 2 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb.), podľa ktorej všetky daňové subjekty majú v daňovom konaní rovnaké práva a povinnosti, vo svojej podstate vychádza z ústavnej zásady rovnosti účastníkov (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Záver, ktorý bol zo zistených skutkových okolností v daňovom konaní ustálený zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotno-právnymi ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z.z. V predmetných prípadoch žalobkyňa právo na odpočítanie dane (§ 49 ods. 1, § 51 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH) nevzniklo. Potom je správne aj konštatovanie, že nebola dodržaná Šiesta Smernica Rady 77/388/EEC zo dňa 17.05.1977, ktorá zakladá spoločný systém DPH a podľa ktorej právo na odpočítanie dane sa nevzťahuje na daň, ktorá je splatná len z dôvodu jej uvedenia vo faktúre. Právo na odpočet dane z pridanej hodnoty vzniká vtedy, ak je preukázané, že predmetné plnenia boli uskutočnené osobou uvedenou vo faktúrach. Dôkazné bremeno spočíva na daňovom subjekte a dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. V preverovaných prípadoch, vzhľadom na zistené skutočnosti došlo k pochybnostiam ohľadom vecnej súvislosti dodania a použitia tovarov a služieb, ako aj či boli dodania tovaru reálne uskutočnené osobou uvedenou na dokladoch. Keďže v daňovom konaní leží dôkazné bremeno na daňovom subjekte, je na ňom, aby bez všetkých pochybností, v prípade následnej daňovej kontroly preukázal tvrdené skutočnosti, aj s určitým časovým odstupom.

Súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobkyne uvedenými v podanej žalobe, uviedol, že postup správnych orgánov oboch stupňov bol v súlade so zákonom. Skutkový stav

zistený správcom dane a žalovaným, ktorých úlohou pri posudzovaní práva na odpočítanie DPH zo zdaniteľných obchodov deklarovaných predloženými faktúrami je vychádzať nielen z daňových dokladov predložených daňovým subjektom, ale aj zo zistení, či sú preukázané skutočnosti na nich deklarované, bol podľa názoru senátu odvolacieho súdu dostatočne preukázaný a v rozhodnutiach náležite odôvodnený. Žalobkyňa mala možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať stanovisko.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutia žalovaného a správcu dane obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa v konaní nebola úspešná, preto jej súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.